

“Mắt lệ cho người” và một kỷ niệm không bao giờ phai **Cao Hữu Đạt**

Thành phố biển Nha Trang một buổi tối đầu Thu năm 1997, như thường lệ, hàng đêm tôi đàn dương cầm cho nhà hàng Lys. Cũng buổi tối hôm ấy khi tôi đàn vừa xong bài cuối cùng thì một thực khách đến nói nhỏ vào tai tôi: “Anh có thể đệm cho tôi một nhạc phẩm của Từ công Phụng được không ạ?” - giọng Rê thứ anh nhé! và anh ta cũng chưa kịp nói tên bài nhạc và thế là tôi dạo đàn và anh bắt đầu hát: *“Mưa soi dấu chân em qua cầu, theo những cánh rong trôi mang niềm đau...”*. Tôi đã bị thôi miên ngay từ câu nhạc đầu tiên ấy, hình như chất men rượu đã làm cho anh hát một cách nồng nhiệt và đầy đam mê và tôi cũng bị anh cuốn hút vào bài nhạc nên đã khiến tôi đệm một cách xuất thần và thật ăn ý với anh. Lần đầu tiên tôi đến với nhạc phẩm bất hủ này của nhạc sĩ Từ Công Phụng một cách tình cờ như thế. “Mắt lệ cho người” đã làm dâng trào một cảm xúc mãnh liệt trong tôi từ nhạc cho đến lời, thật khoáng đạt và tinh tế, và tôi đã muốn rơi nước mắt khi anh ấy hát đến câu: *“Thời nào yêu hết trái tim buồn, lời nào yêu hết trái tim buồn. Xin giữ trong mắt lệ, xin giữ trong mắt lệ...”* Đường như nhạc sĩ muốn trao hết trái tim đầy khắc khoải ưu tư của mình cho những ai đã từng trải qua một cuộc tình đẹp mà dang dở! Bài nhạc được chuyển điệu qua đoạn trưởng một cách đầy duyên dáng và trở về đoạn thứ một cách đầy kịch tính, ôi tình yêu và thân phận con người! Tôi thầm cảm ơn nhạc sĩ đã để lại cho đời một tình khúc tuyệt vời và đầy lãng mạn.

Sau khi đệm cho vị khách hát xong tôi có dịp ngồi trò chuyện cùng anh ấy. Anh thổ lộ là rất yêu nhạc Từ Công Phụng và đang định cư tại Hoa Kỳ. Giữ lời hứa, sau khi về nước anh ta nhờ người thân mang về tặng tôi hai tuyển tập “Trên ngọn tình sầu”, “Giữ đời cho nhau” và một CD “Giọt lệ cho ngàn sau” của Tuấn Ngọc hát nhạc Từ Công Phụng mà tôi nghe đến muốn hư cả cái CD ấy. Anh ta đã truyền cho tôi niềm đam mê nhạc Từ Công Phụng như thế đấy.

Sau đó tôi có nhiều dịp tìm hiểu và chơi nhạc Từ Công Phụng, cá nhân tôi nhận thấy nhạc sĩ Từ Công Phụng có những nét phá cách độc đáo giống nhạc sĩ Chopin. Khoảng thời gian sau này tôi đã mất liên lạc với anh bạn ấy.

Gần đây tôi đã trình bày “Mất lệ cho người” trên piano và post lên trang Youtube <http://www.youtube.com/watch?v=wYFhabgHLfI> với hy vọng ở một nơi nào đó anh ấy có thể nghe được bản nhạc này và ghi dấu cho một kỷ niệm không thể nào quên được trong lần hội ngộ tình cờ ấy với “Mất lệ cho người” của nhạc sĩ Từ Công Phụng.



CAO HỮU ĐẠT (tháng 6, 2010)